

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:

060/517-82-82, Jelena

ULTRAMEDM

U L T R A Z V U Č N A O R D I N A C I J A

**Ultrazvučna dijagnostika
Internista
Ginekološki pregledi
Laboratorijske usluge**

☎ 061/1614901

novi: endokrinolog

☎ 061/1614903

Zdravlje i prevencija pre svega

STARČEVO, KESTENOVA 10A

"STARČEVAČKI DANI MUZIKE, PESME I IGRE"

✓ 27. jun - "Rockaj" - 17. Ex Yu Rock Fest
- Rock 'n 80th (tribute)

- "CRVENA JABUKA" (Sarajevo)

✓ 28. jun - "Zemlja pleše"
(Deca su ukras sveta)

- Plesni klub "Balerina"
- Mažoretkinje "Lana"
- "VOCAL KIDS" (hor)
+ animatori, mađioničari, zabavljači
- ROUZI hip-hop & trep

✓ 29. jun - "Folk parada"

- "KAMCHIA ORCHESTRA" * (Varna, Bugarska;
pop-folk autorske + pop folk obrade balkanskih hitova;
autori mega hita "Vasko Žabata") *

- Koncert svih grupa KUD-a "NEOLIT"

✓ **BESPLATNO** za sve posetioce!

✓ Trg neolita, Starčevo

⇒ MZ Starčevo, Dom kulture

- za satnice i detalje pratite www.starcevo.org.rs

Слика

СТАРИЈИ ДА СЕ СЕТЕ, А МЛАЂИ ДА ВИДЕ:
Како је некад било - Улица 4. октобра у Горњем крају

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ новине

ГОДИНА: XXXII

БРОЈ: 378

31. МАЈ 2025.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје

Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Главни и одговорни уредник

Милена Јовишић.

Редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић (оснивач), Јордан

Филиповић, Зорана Штековић,

Предраг Станковић, Марко

Ивошевић, Далибор Мергел,

Петар Орешковић (спорт), про-

тојереј Зоран Малетић (црква),

Данијела Пећанин (школа).

Технички секретар:

Мила Роговић,

Фото, насловна: Исидора Јовић

Web:

www.starcevo.org.rs

E-mail

snovine94@hotmail.com

Телефон

063/565-752,

Тираж

1000

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут
су изашле јуна 1994. године.

Уписане су у Регистар медија под
бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СР - Каталогизација у публикацији На-
родна библиотека Србије, Београд
32+659.3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне
новине / главни и одговорни уредник
Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994) - Панчево: Креативни
културни клуб, 1995 - (Панчево:
Графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на:
<http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN
1821-407X = Старчевачке новине
COBISS.SR-ID 103785735

АЖУРИРАЊЕ МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ У РАФИНЕРИЈИ

Надлежно Министарство заштите животне средине издало је Рафинерији нафте Панчево решење којим се даје сагласност на ажурирани извештај о безбедности и План заштите од удеса оператера НИС а.д. Нови Сад за СЕВЕСО комплекс Блок Прерада, Рафинерија нафте Панчево.

Овим решењем, између осталог је прописано да информације о безбедносним мерама и поступцима у случају хемијског удеса из Плана заштите од удеса треба да се доставе свим правним лицима и јавним установама (школе, болнице у др.), као и физичким лицима, која могу бити захваћена последицама хемијског удеса, као и да те информације обавезно ажурира сваке три године, а посебно у случају модификације процеса рада, промене природе или количине опасне материје или других промена, које могу утицати на опасност од настанка хемијског удеса.

Мере техничке заштите ван границе комплекса РНП-а спроводе се у сарадњи са екстерним службама и организацијама. Са ХИП Петрохемијом РНП спроводи и заједничке вежбе везано за одговор на удес. У циљу удруженог деловања у случају удесних ситуација оператер је потписао Споразум о пословно-техничкој сарадњи у области ХСЕ са ХИП-Петрохемија а.д. Панчево. Споразумом је утврђено постојање заједничког интереса за сарадњом у области ХСЕ, током редовних активности, функционисања у случају ванредних ситуација код потписница споразума, као и у случају ванредног стања у Р. Србији.

У случају удесног догађаја РНП ће у координацији са Сектором за ванредне ситуације позвати Полицијску управу и надлежне органе (ЕПС, Србија Гас, Железнице Србије, Путеви Србије, ЈКП Водовод и канализација Панчево, ЈП Војводина воде), који ће по потреби у свом домену предузети одређене техничке мере као што су обустава напајања електричном енергијом и природним гасом појединих потрошача, затим заустављање друмског и железничког саобраћаја, праћење стања квалитета површинских вода и друго.

Наше прве комшије - РНП (Фото: Википедија)

У оквиру дефинисања приправности и начина реаговања предвиђено је формирање Тима за приправност и реаговање на ванредне догађаје дефинисањем активности, улога и одговорности чланова тима.

Према усвојеним плановима координатор тима за приправност и реаговање на ванредне догађаје у оквиру своје улоге и одговорности, у случају ванредног догађаја, ће проценити потребу о информисању и наложити информисање становништва у стамбеним и другим објектима у близини Комплекса (и организовати евентуалну евакуацију) и екстерних заинтересованих страна.

Организација информисања се врши ако ток догађаја указује на могућност праширења штетног деловања ван фабричког круга, или ако су ангажовани ресурси недовољни, па је нужно да се ад суседа затражи помоћ. Обавештавање се врши преко органа Цивилне заштите у РНП или МУП, односно Центра за обавештавање и узбуњивање или кол-центра РНП-а.

Обавештавање и праћење ванредних догађаја са аспекта ХСЕ у РНП се реализује у складу са нормативно-методолошким документима Компаније. Комуникација са суседним оператерима се обавља телефонски (фиксном и мобилном телефонијом). Постоје свакодневне комуникације са највећим суседним Оператером ХИП-Петрохемија, због техничко - технолошке повезаности (испо-

руке енергената, помоћних флуида, обрада отпадних вода и сл.) и периодичне заједничке вежбе за одговор на удес.

Субјекти одговора на удес, на основу усклађених планова заштите, су:

1. Службе МУП-а Србије, службе средстава везе, транспортна предузећа, комуналне службе, центри за обавештавање и узбуњивање, специјализоване техничке екипе, екипе за санацију, (еко)токсиколошке лабораторије, аналитичке лабораторије.
2. Хидрометеоролошки заводи и метеоролошке станице.
3. Хитна помоћ, заводи за заштиту здравља, институти и заводи за медицину рада, болнице са одељењима за токсикологију
4. Службе Војске Србије
5. Медицинска заштита се обезбеђује позивањем станице за хитну помоћ на телефон 194, која адекватно реагује у циљу заштите радника и помоћи повређеним у случају хемијског удеса.

У РНП-у посебну пажњу придају начину обавештавања о удесу, свесни да је то једна од веома важних фаза одговара на удес, односно фаза атклањања последица удеса - санације.

У погледу информисања јавности о удесу, у Плану заштите од удеса РНП постоји: успостављен систем за прикупљање података о догађајима; формирана база па-

датака а свим опасним материјама са којима се ради у предузећу и која могу бити у удесу; подаци о штетним дејствима материја у удесу; подаци о мерама заштите од штетних деловања; подаци о мерама медицинске заштите, као и о могућностима и оспособљеностима здравствених установа које ће учествовати у збрињавању радника; систем преноса информација у јавност.

С обзиром на систем управљања безбедношћу и превентивним мерама које РНП спроводи у циљу смањења вероватноће настанка удеса, затим мерама и средствима за одговор на удес са којима располаже РНП, оцењено је да у РНП је могућ II ниво удеса, где су последице удеса ограничене на комплекс и да нема последица изван граница комплекса.

П.А.

□ Овај документ намењен је информисању и едукацији о правилима поступања у мало вероватним, али могућим ситуацијама хемијског акцидента у Рафинерији нафте. Наглашавамо да се ради о редовној превентивној процедури, која има за циљ унапређење безбедности свих становника и корисника простора у непосредној близини Рафинерије, као и запослених у правним лицима и установама. Садржај не значи да се хемијски акцидент догодио нити да постоји непосредна опасност од његовог настанка.

АКЦИЈА ОДНОШЕЊА КАБАСТОГ ОТПАДА

Најбољи резултат је у Старчеву

У оквиру редовне дугогодишње акције Април - месец чистоће, коју организују Месна заједница Старчево и ЈКП "Старчевац", спроводи се и "Хигијенина" акција одношења кабастог отпада. Ове године у Панчеву, Долову и Старчеву укупно је уклоњено рекордних 1720 кубних метара старог намештаја, амбалаже, баштенског и другог отпада. Највише је било старог намештаја, који је претежно однет из Старчева, где је забележен највећи одзив — седамдесет камионских тура до депоније и измерених 620 кубних метара кабастог отпада. Старчевци су се придржавали распореда, што је радницима "Хигијене" олакшало рад.

Акција је трајала од 1. до 30. априла. Запослени у радним јединицама "Чистачи" и "Изношење отпада" одвозили су изнети отпад до старе депоније према објављеном

распореду. Четири до пет екипа с механизацијом - камионима отворених приколица и грајферима, тј. возилима с дизалицом, товарног простора 20 кубика, патролирале су од понедељка до четвртка, од 7 до 15 сати, у оквиру распореда, а петком су обилазиле исти терен да би утврдиле да ли има остатака, као и по позиву становништва. Последњих дана априла прегледане су и очишћене све улице Панчева, Старчева и Долова.

Пролећна и јесења акција уклањања кабастог отпада спроводе се више од двадесет година у Панчеву и приближно десет у Старчеву и Долову да би се помогло становништву у одлагању вишка из домова и дворишта и тако спречиле дивље депоније.

Издвојена амбалажа биће отпремљена у рециклажне центре и то је још један допринос очувању око-

Акција одношења кабастог отпада

лине. Мимо ове акције, грађанима - корисницима услуга ЈКП-а "Хигијена" омогућено је, одлуком предузећа, да ставке кабастог и грађевинског отпада однесу на стару депонију, где је депоновање бесплатно за количине до три кубна метра. На то имају право сваког месеца. Битно је да дођу лично, да не би било злоупотреба, и да

прикажу последњи плаћен "Хигијенин" рачун за одношење кућног отпада.

Други начин да правилно одложе кабастог отпада је унајмљивање контејнера, радника и возила "Хигијене", у виду ванредне услуге која се наплаћује према ценовнику који је постављен на сајту овог предузећа.

П. А.

За безбедност саобраћаја

Одељење за саобраћај Секретаријата за урбанизам, грађевинске, стамбено-комуналне послове и саобраћај Градске управе града Панчева, на предлог Месне заједнице Старчево, а по захтеву мештана, одредило је нове локације за постављање лежећих полицајаца.

Ради се о следећим локацијама:

~ Ул. Иве Лоле Рибара испред броја 117

~ Ул. Матије Гупца у зони кућних бројева 16 и 25

~ Ул. маршала Тита у зони кућних бројева 35 и 42а и 31 и 40.

Још од раније постоји решење за постављање ове врсте ограничења брзине у Улици Николе Тесле наспрам броја 28, а недавно су постављени успоривачи у Ритској и у Улици Бориса Кидрича, као и семафор "код Лолинице".

Решења су донета на основу увида у стање на терену, јер је установљено да постоји потреба за постављањем физичких препрека за успорење саобраћаја у циљу повећања безбедности учесника у саобраћају и да ће на тај начин бити смањена могућност настајања саобраћајних незгода.

Иначе, да би се поставио лежећи полицајац најпре је потребно поднети одговарајући захтев Месној заједници. Захтев треба да садржи предложено локацију и потписану сагласност оних који живе на кућним бројевима наспрам којих се предлаже постављање (због евентуалне буке и вибрација приликом прелаза преко успоривача). Уколико се са захтевом сагласи Месна заједница, предлог се шаље надлежном Одељењу за саобраћај који даје коначну одлуку. Уколико је одлука позитивна, задужује се Јавно предузеће "Урбанизам" да изради пројекат и у одговарајућем постави лежећег полицајца.

СН

За чистије насеље

□ Сви грађани Старчева знају да је строго забрањено одлагање било каквог смећа на за то непредвиђеним местима и стварање дивљих депонија. С обзиром на то да наше место више нема депонију, поставља се питање шта радити ако је потребно да ванредно одложимо већу количину отпада. ЈКП "Хигијена" која се бави одношењем и депоновањем смећа и пута нуди своје услуге за такве ванредне ситуације! Одлагање пута може се извршити на следећи начин: мања количина до 3м³ (три кубика) грађевинског отпада може се **бесплатно** одложити на стару депонију у Панчеву (код "бувљака"). Потребно је само приложити последњи плаћени рачун "Хигијени" за одношење кућног смећа. Обимнији радови и веће количине пута решавају се изнајмљивањем контејнера "Хигијене". Уколико нешто градите и имате отпадни грађевински материјал (шукт), можете у ту сврху изнајмити велики контејнер од 5 м³ (у коме поред пута може да се одложи сав кабастог отпад и кућно смеће). За ближе информације о овим услугама можете се обратити ЈКП-у "Хигијена" на 013/327-000.

У току је и пролећна акција поправке дечијих игралишта

ИНТЕРВЈУ

Катарина Бањаи,

ЧЛАНИЦА ГРАДСКОГ ВЕЋА ЗАДУЖЕНА ЗА ЕКОЛОГИЈУ

Учествујте на
градским конкурсима*Град Панчево подржава бројне еколошке пројекте*

Катарина Бањаи

Подсетите наше читаоце чиме се све бави ресор којим руководите и које су надлежности?

- Заштита животне средине је веома комплексна област на коју сви ми као појединци имамо утицај и која је уско повезана са другим областима. Заштита животне средине подразумева скуп различитих мера које спречавају њено угрожавање. Главни циљ нам је да пратимо стање животне средине у нашем граду и да га унапређујемо кроз разне активности и мере које спроводимо. Највише се фокусирамо на заштиту ваздуха, земљишта и воде, као главне чиниоце животне средине, а велики акценат је на сепарацији, ре-

циклажи и складиштењу отпада, енергетској ефикасности, заштити природних добра, озелењавању, заштити од буке, полена, као и промоцији и едукацији о животној средини.

Како Град Панчево прати и контролише нивое загађења ваздуха, с обзиром на присуство индустријских постројења?

- Град у континуитету прати и контролише квалитет ваздуха. Постоји аутоматски систем за континуални мониторинг квалитета ваздуха у на четири локације - у Улици цара Душана, у Ватрогасном дому, у Војловица и Старчеву. Такође, финансирамо и допунска мерења коју обавља

стручна кућа и обухвата мерења на мерним местима у Стрелишту и Новој Миси, док надлежно Министарство заштите животне средине финансира мерења на два мерна места, а то су Ватрогасни дом и Завод за јавно здравље.

Да ли се редовно објављују резултати мерења квалитета ваздуха, и да ли су ти подаци доступни грађанима?

- Резултати аутоматског система, који обухвата четири мерна места, су доступни у сваком тренутку на сајту Града Панчева, а резултати се ажурирају на сваких сат времена, тако да у сваком тренутку путем интернета можемо видети ниво загађења у нашем граду.

На који начин Град подстиче грађане да се активно укључе у заштиту животне средине?

- Град Панчево улаже велике напоре да мотивише своје суграђане да се укључе и дају свој допринос заштити животне средине. Сви заједно морамо да уложимо напоре како би наше окружење било здравије. Већ неколико година субвенционисемо санацију породичних кућа и станова зарад боље енергетске ефикасности. Сваке године финансирамо и рад невладиног сектора који својим идејама едукују и анимирају суграђане да им помогну у спровођењу еколошких идеја. Финансирамо и разне едукације и предавања на разне теме, а акценат је на едукацији деце. Циљ нам је да они од малена усвоје позитивне еколошке навике. Дуги низ година је актуелна акција "Сакупи и уштеди - вреди", у којој се ђаци школа такмиче ко ће прикупити највише рециклабилних материјала. Ове године поводом Светског дана заштите животне средине биће организован ликовни конкурс за децу од првог до четвртог разреда. Они ће имати прилику да уживају у еколошкој представи, а најбољи ће добити и лепе поклоне. Прошле године смо овакву активност реализовали поводом Дана чистог ваздуха и деца су била презадовољна. Њихови осмеси су нам све рекли.

Протеклих година грађани су могли да се пријаве за замену столарије у својим домаћинствима. Да ли ће и ове године бити сличних јавних позива? Да ли грађани могу сами бирати извођаче радова или морају користити услуге фирми које су претходно одобриле градске власти?

- Град Панчево у сарадњи са Министарством рударства и енергетике од 2021. године спроводи јавни позив за суфинансирање мера енергетске санације породичних кућа и станова. У оквиру овог програма до сада је утрошено око 490 домаћинстава је реализовало неку од мера енер-

гетске ефикасности, при чему је највише заступљена замена столарије. Предмет јавног позива је спровођење следећих мера енергетске ефикасности:

1. замена спољних прозора и врата и других транспарентних елемената термичког омотача,
2. постављање термичке изолације спољних зидова, подова на тлу и осталих делова термичког омотача према негрејаном простору,
3. постављање термичке изолације испод кровног покривача таванице,
4. замена постојећег грејача простора на чврсто гориво, течно гориво или електричну енергију (котао или пећ) ефикаснијим котлом,
5. замена постојећег грејача простора на чврсто гориво, течно гориво или електричну енергију (котао или пећ) ефикаснијим котлом на биомасу,
6. уградња топлотних пумпи,
7. замена постојеће или уградња нове цевне мреже, грејних тела и пратећег прибора,
8. уградња соларних колектора у инсталацију за централну припрему потрошне топле воде,
9. уградња соларних панела и пратеће инсталације за производњу електричне енергије за сопствене потребе и
10. израда техничке документације.

Све ове мере спроводе се кроз сарадњу са привредним субјектима који су се јавили на наш позив, и неопходно је да од њих грађани затраже предрачун за мере енергетске санације за које ће конкурисати.

За сваку од мера енергетске санације ограничена су максимална средства подстицаја, која могу бити највише 50% од укупне вредности, а крајњи корисник је дужан да обезбеди разлику до пуног износа. Поред могућности пријаве за појединачну меру/мере грађани имају могућност пријаве за један од пакета са вишим уделом бесповратних средстава. Постоје основни, стандардни и напредни пакети. Привредни субјекти се могу пријавити у сваком тренутку и листа се редовно ажурира, а грађани овогодишњи јавни позив могу очекивати у току лета.

Зорана Шћековић

ОЧУВАЊЕ ТРАДИЦИЈЕ И ДУХОВНЕ БАШТИНЕ

Рестаурација “црквеног неба“

Црквено небо, као значајан део православне и традиционалне баштине Војводине, вековима је имало посебну симболику у црквеним обредима и народним обичајима. Реч је о већем комаду платна, најчешће црвене боје, који се разапиње између врхова штапова и који симболизује небо над престолом Божијим. На његовим ивицама извезене су молитве и речи које славе Божију снагу и моћ. Током литија и свечаних обреда, под црквеним небом пролази епископ, а историјски записи сведоче да су многи владари управо испод њега бивали крунисани. Ипак, последњих година уочава се да се пракса изношења црквеног неба током празника све ређе примењује, па оно у многим храмовима остаје сачувано у црквеним просторијама, изложено зубу времена. Тако је и у Храму Светог Великомученика Пантелејмона у Старчеву, где се налази црквено небо за које се претпоставља да датира из периода изградње храма, односно из 1911. године, када је овај богомоља и завршена. Уз благослов протојереја Зорана Малетића и јереја Недељка Санчанина, добру вољу породице Шкулић и велику подршку верника, покренута је иницијатива за рестаурацију овог вредног црквеног предмета, како би се сачувала његова историјска и духовна вредност.

Посебну пажњу привлачи средишњи део црквеног неба, на којем је ручно извезен златни голуб - универзални симбол мира, а у православној теологији симбол Светог Духа. Са спољне стране платна извезене су молитве на старословенском језику “*Свјайі, Свјайі, Свјайі Госіод Саваоіі, ісїоліі небо и зем.ља*“, што додатно сведочи о богатој духовној и културној прошлости овог краја.

- Надамо се да ће и друга места у будућности поново увести праксу изношења црквеног неба током празничних и литургијских

Рестаурирано “небо“

свечаности. Очување традиције и културног наслеђа од изузетног је значаја, а сваки појединац може допринети развоју своје заједнице, било да је реч о вери, култури или друштвеном животу. Србија је земља богате историје, а управо ми данас стварамо причу коју ћемо оставити будућим генерацијама. Наше наслеђе зависи од нас самих и од наше спремности да га не-

гујемо и чувамо - иситче Вера Шкулић, иницијатор ове акције.

Поред рестаурације црквеног неба, Вера и Драган Шкулић дали су још један значајан допринос Храму Светог Великомученика Пантелејмона у Старчеву, донирајући цркви и полијелеј, чиме су додатно обогатили храм и оставили трајни траг у животу ове парохије.

П. А.

Посетите музеј у јуну

□ Старчевачка музејска поставка “Старчевом кроз векове“ и актуелна пратећа изложба “Сваки предмет једна прича“, током јуна месеца биће доступни посетиоцима с пратњом водича у следећим терминима: **УТОРАК и ЧЕТВРТАК: 11-16 сати, СРЕДА и ПЕТАК: 12-17 часова, НЕДЕЉА: 11-17 сати.** Уколико желите да посетите музеј ван наведеног времена биће довољно да то најавите, лично, или на бројеве телефона: 063/56-57-52 и 060/386-19-14, који су стално доступни, или на 013/631-144 (радним данима у радно време).

□ Музеј Старчева, који представља ове просторе у време млађег каменог доба и у време Банатске војне границе, отворен је пре четири године. Честе посете музеју оправдавају идеју и напор да се овакав простор пружи на располагање посетиоцима. Двориште музеја обogaћено је новим објектом - кућом са сценографијом која дочарава живот једне неолитске породице. Улаз је слободан.

Ноћ музеја у Старчеву одржана по четврти пут

Радионица

Поводом Европске ноћи музеја, ова манифестација одржана је од 16. до 20. маја и у Старчеву и то по четврти пут за редом. Као и претходних година уводно дешавање било је посвећено деци, тако да је за заинтересоване ученике виших разреда у галерији музеја организована ликовна радионица на тему “Колаж неолитских шара”. Радионицу је водила Марија Димитрић, академска сликарка, која је за наш лист рекла нешто више о томе:

- Деца су се на овој радионици суочила са праисторијом, тачније неолитом, преточеним у модерну технику колажа. Свако је своју инспирацију, до које је дошао посматрајући керамику неолита, преточио у ликовни рад. Било је ту веселих боја, али наглашено је да посматрају

фрагменте, шаре, линије који су људи у време неолита, инспирисани природом, оставили за собом. Деца су се ангажовала максимално, радови су веома различити што показује да свако има своје виђење ове тематике - објаснила је Марија Димитрић.

Централно дешавање овогодишње Ноћи музеја у Старчеву одржано је у уторак, 20. маја, када је отворена изложба “Сваки предмет једна прича”. Публика је тада могла да види експонате из депоа музеја који су прикупљени током пет година постојања музеја. Предмете су поклањали Старчевци како би се сачувала успомена на њихове претке и овдашњи начин живота у неким прошлим временима, углавном из прве половине 20. века. На изложби се могу видети пољопривредни

алати, буре за ракију, сточић за круњење кукуруза, дрвена дечија колица, фотографије, јастуче за крштење, хаљина од српског платна, чешљеви за косу, репринт првих бројева “Панчевца” и још много тога.

У остатку вечери до 23 часа бројни посетиоци су обилазили музејске поставке и реплику неолитског насеља у дворишту музеја у пратњи водича који је био одевен у неолитску одећу.

Обилазак неолитске насеобине

Изложба у галерији музеја

ВЕСТИ из Школе >

Старчевачки дани књиге

У малој сали Дома културе

Поводом одржавања манифестације “Старчевачки дани књиге” у Дому културе у Старчеву одржане су многе

књижевне вечери, трибине и радионице. Гостовали су бројни познати писци, професори књижевности и књижевни критичари. Наставнице наше школе Весна и Наташа, посетиле су све књижевне вечери као и остали део програма, дружећи се са децом и професорима, писцима и понеле најлепше утиске са ове манифестације. Дани посвећени Иви Андрићу били су занимљиви и поучни, а радујемо се дружењу са неким новим писцем следеће године.

Прваци у посети библиотеци

Ученици првог разреда старчевачке школе, заједно са учитељицом Снежаном Глумац, организовано су посетили школску библиотеку. Циљ ове посете био је да се ученици упознају са простором библиотеке, њеним правилима, као и значајем књига и читања. Библиотекарка је ученике срдечно дочекала и на занимљив и њима прилагођен начин представила библиотеку. Деца су имала прилику да прегледају књиге примерене њиховом узрасту, а прочитана им је и једна кратка прича.

Ученици су показали велико интересовање за књиге и библиотеку, што је одличан први корак ка развоју љубави према читању.

Данијела Зилић Пећанин

Радионице ручног рада за основце

Деца вредно уче

Креативне радионице за заинтересоване ученике трећег и четвртог разреда одржавале су се од 12. до

20. маја у организацији Удружења жена "Неолит" у њиховом простору у центру. Деца су се бавила помало забо-

рављеним женским ручним радом: плетењем, хеклањем и везом. Нешто више о самој радионици рекла нам је Љиљана Зарић, председница овог удружења:

- Обуку радимо у две групе јер се пријавило укупно 44 ученика, а од тога два дечака. Нисмо се надали да ће бити толики одзив деце тако да смо се обрадовале. То су деца коју интересује ручни рад и труде се да савладају оно што им показујемо. Када заврше своје радове, почетком јуна

месеца приредићемо изложбу - објаснила је Зарић.

Деца су кроз ове радионице стекла основна знања о вештинама плетења, хеклања и веза, а они који покажу интересовање за неки од ових ручних радова могу да наставе усавршавање што доприноси развоју моторике свих прстију шака.

Крајем маја "неолићанке" крећу пут Качарева на манифестацију "Етно дани" чиме почиње сезона гостовања и такмичења за удружења жена.

М. Ј.

Отварање музичке сезоне

Коначно, свирка!

Старчево је место које са поносом носи свој рокенрол идентитет, негујући богату музичку традицију која сеже деценијама уназад. Као један од стубова локалне културне сцене, су и разноврсни музички догађаји, који окупљају љубитеље доброг звука. Овогодишњу музичку сезону отворили су, 10. маја, локални бендови из Омољице и Старчева: "Успорени метаболизам", "Рок-Фелер" и "Креативни неред". Ове групе су својим аутентичним стилем и динамичним наступима потврдиле да је локална сцена жива и да има шта да понуди љубитељима рокенрол звука, који су готово испунили малу салу Дома културе.

Окупљена публика је имала прилику да ужива у разноликом репертоару како домаћих тако и страних обрада популарних рок хитова, као и у појединим ауторским делима. Старчево наставља да буде важна тачка на мапи домаћег рокенрола, а са нестрпљењем се ишчекују и нови концерти. Следећи нас очекује већ у јуну на 17. Екс ЈУ рок фесту.

одмор за очи. Пошто су пензионере чист ваздух и сунце изморили, ручак је добродошао, а и то је било чисто задовољство.

Тридесетак чланова старчевачког удружења пензионера и месног удружења жена, организовали су (као некад) *првомајски уранак*, код фазанерије у Старчеву. Уз прасеће печење и куване коленице, салате, слано и слатко

пециво које су направиле пензионерке, по лепом и сунчаном дану дружење је потрајало до касно поподне. Уз ђаскање, музику и пиће било је баш лепо и весело.

Старчевачки пензионери позивају да им се генерацијски другови придруже. Просторије се налазе у некадашњем Волејболу, а отворене су понедељком, средом и петком 9-12. Па, изволите...

Активни пензионери

Полазак на Дивчибаре

Лепо време омогућило је једно пријатно путовање на Дивчибаре. По доласку, сви су се раштркали у шетњу. Уз стрму ски-стазу и травнату падину неки су се лагано попели до врха. Успут су

брали различито пољско цвеће. По повратку је искоришћена могућност да се са туристичким возићем провоза до краљевског видиковца, где се отворио широки видик на зелена пространства, рај и

Првомајски уранак

Лице с насловнице: Весна Ђорђевић, учитељица

Знање и образовање пре свега

Весна Ђорђевић је рођена 1963. године у Омољници као прво дете у петочланој породици. У родном месту је завршила основну школу и након двогодишњег усмереног образовања уписала је Педагошку академију у Београду на којој је дипломирала 1984. године. Исте године почиње да ради као учитељица у омољичкој школи, а 1993. године бива прераспоређена у школу у Старчеву где је и живела после удаје. Своје професионално усавршавање наставља 1995. године на тада новооснованом Учитељском факултету у Београду где је дипломирала 1998. године и стекла звање професора разредне наставе. На основу свог дугогодишњег рада и постигнутих резултата 2022. године стекла је звање педагошког саветника. Десет генерација деце је до сада испратила у даље походе за новим знањима. Са сугругом Бошком има сина Ивана и ћерку Драгану и поносна је бака унучића Ларе, Алексе, Мине и Софије.

Како је протекло Ваше одрастање?

- Детињство сам провела у свом родном селу са својом петочланом породицом. Била су то друга времена. Живело се тихо и скромно. Реч родитеља, учитеља, наставника се слушала и поштовала. Од свог оца сам имала велику подршку да бирам шта год хоћу и где год хоћу да се шкољујем, а за то време је то била велика привилегија имати такву врсту подршке од родитеља. Кад прођу школски дани остају сећања, у којима се

Весна са ученицима

издваја учитељ Бора Неделков, који је својим ликом и делом утицао на мене да заволим учитељски позив. Након школовања, уз велику подршку бивших наставника, а сада колега, савладавам прве кораке учитељског позива. Имала сам срећу и част да ми ментори буду учитељице Мира Топаловић и Вера Мацедонац које су ми пружиле подршку у савладавању учитељских вештина.

Имате вишедеценијско искуство у просвети. Колико се образовање променило од почетка Ваше каријере до данас?

- Потребне образовне системе данас и с почетка моје учитељске каријере су веома различите, а промене које би требало да ефекте образовања приближе захтевима модерног

времена, веома су споре. Смањено да је потребно направити корените промене школског програма, уџбеника, трајања часа, начина усавршавања наставника, па тек онда прилагодити систем најновијим трендовима и потребама младих људи који се образују. Од деведеситих се осећа пад поштовања и дисциплине. У овим временима испада да стицање знања никоме није важно, него само оцена. Нема довољног улагања рада и труда и онда не може да се напредује. У свему томе трудим се да мотивишем и себе и децу и родитеље да не дозволимо да најважнији сегмент нашег друштва потоне. До краја мог радног века борићу се, иако је то веома тешко, да покажем да без знања и образовања нема напретка ниједног друштва.

Који су данас изазови у раду са децом?

- Изазова има много. Начин одрастања данашњих генерација и технологија која им је све доступнија утиче на целокупан њихов развој. Тренутно је најважније неговати међусобно дружење, изнеговати емпатију, приближити им значај учења и утицати да се што више удаље од виртуелног

света. Развојни проблеми се последњих година учесталије јављају код деце, то представља велики изазов за све нас који радимо са њима. Оно што забрињава је стање фине моторике код деце. Она се развија кроз свакодневне животне активности, зато деца данас треба да помажу у кући, упражњавају све игре које садрже бацање и хватање лопте, обликују тесто, пластелин, сецкају маказицама, трче, скачу, буду самостална, да расту природно и у природи.

Који су Ваши циљеви у раду са децом?

- Научити децу да воле, поштују различитости, да помажу једни другима, да буду вредни, поштени и одговорни. Сматрам да је важно ангажовање деце у ваннаставним активностима да би се то постигло. Данашњој деци на првом месту треба да буду физичко, музичко и ликовно васпитање. Сада имам генерацију која је спремна и да направи представу и да буду креативни и у музици и у ликовном изражавању. То користим да учимо и неке друге ствари на часовима математике, српског, природе. Трагам за начинима како да им

ГРАД ПАНЧЕВО
суфинансира пројекат
“Информисање у нашој
локалној заједници“.
У оквиру овог пројекта
реализовани су неки од
текстова у овом броју
“Старчевачких новина“.

приближим знање, како да их мотивишем и да раде и да уче, а да при том развијају радне навике и одговорност да би стасавали у добре људе. Важно је и да их научимо да се заштите од свих искушења која их у овом свету окружују.

Шта је најлепше што су вам ученици приредили?

- Сваки пут ме неизмерно обрадују ситнице које живот значе као што су написана порука, нацртан цртеж, написан стих, песма, заједничким вредним рукама направљен пано добродошлице на почетку сваке школске године, израђен лексикон који је обележио четворогодишње дружење са једном генерацијом... Све то је од непроцењиве вредности јер то се не купује већ дарује, тек онако, од искреног дечијег срца. Задовољство ми је кад видим бивше ученике да су одрасли у добре, поштене и вредне људе, да су основали своје породице, да су задовољни својим животима. Најлепше је када се у учионици нађу три генерације које су дошле да обиђу своју учитељицу.

Шта је потребно да би неко био добар учитељ?

- Деца траже ведрину, снагу, енергију, праћење неких нових трендова тако да је учитељ вечити ђак. Учитељ увек остаје дете у души, а са главом мудраца од стотину лета.

Све мање младих се одлучује за занимања у просвети, али ипак бити учитељ је

нешто посебно. Шта бисте поручили младима који размишљају о учитељском позиву?

- Улога учитеља одувек је била важна у одрастању деце, а сада у овим временима је још значајнија. Млађим колегама бих поручила да се учитељски позив мора волети, јер осим што је одговоран то је позив који је хуман и племенит. У учионицу се улази са осмехом и ведрином, а све бриге се оставе испред врата како би се сто посто дали деци са много стрпљења. Треба бити и мудар како би спознали начине и поступке како сарађивати и са родитељима и са децом.

Од ове године радите и са децом у аматерском позоришту при Дому културе. Реците нам нешто више о томе.

- Идеју директора Дома културе за покретање и оснивање аматерског позоришта подржала сам у жељи да окупимо што више деце и младих, јер позориште подстиче креативност, развија вештину комуникације, јача самопоуздање и развија осећај за тимски рад, а то данашњој деци недостаје. Наша мала драмска дружина је већ извела кратку представу "Аска и Вук" на Старчевачким данима књиге, а сада радимо са млађом глумачком дружином представу за јун. Позив је отворен и за средњошколце и старије Старчевце који желе да се прикључе овом аматерском позоришту.

Милена Јовишић

Сачувајмо прошлост од заборава

□ Музеј у нашем месту наставља да ради на формирању колекција старих докумената, књига, разгледница, кованог и папирног новца, црно-белих фотографија и других старих предмета из свакодневног живота како бисмо сачували од заборава како су наши преци живели у Старчеву у протеклим вековима. Музеј, такође, стоји на располагању власницима старих докумената и фотографија који су вољни да позајме исте ради скенирања, после чега би им све било уредно враћено. На тај начин музеј ће употпуњавати електронски депо и на тај савремени начин чувати драгоцене податке. Све то ствара

могућност организовања тематских изложби и издавања каталога јер наше место има богату прошлост. С друге стране, музеј је ту да на најбољи начин презентује прошлост као сећање на људе који су некад овде живели, радили и градили Старчево за бољу будућност својих потомака - нас. Дајмо свој допринос за будуће генерације.

АПОТЕКА Filly

Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas
na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu

Filly apoteka Starčevo
Pančevački put 2, Starčevo
Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h
subota: 08h - 17h
nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE** •
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA** •
- **HIT CENE** •
- **PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA** •

Filly apoteke
 filly_apoteke

SA NAMA JE LAKŠE

Bambalići

PIZZERIA i FAST FOOD

Hvala na ukazanom poverenju!

Borisa Kidriča bb
Starčevo

- **ROŠTILJ** za sve vrste proslava -

- **veliki izbor PIZZA** -

Radno vreme: **10 - 22 h**

* **Ponedeljak - neradni dan**

BESPLATNA DOSTAVA
ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA
(dostava radi 15-22 sata)
Telefon: **062 18 80 141**

Слике Наташе Будимлије Крстић

Са отварања изложбе

**ДОМ КУЛТУРЕ СТАРЧЕВО
ГАЛЕРИЈА БОЕМ**

Изложба слика под насловом “Додир стварности” Наташе Будимлије Крстић, академске сликарке из Београда, отворена је 8. маја. На самом отварању окупио се велики број љубитеља ликовне уметности како из Старчева тако и из Панчева и Београда.

Изложени мотиви из природе и портрети унели су ведрину у галерију “Боем”. Према речима гостујуће уметнице, то су мотиви који њу веселе и испуњавају њену душу. Томе доприноси и колорит који подиже расположење и свакако посматрача не оставља равнодушним.

Наташа Будимлија Крстић рођена је у Београду 1972. године. Сликаство је дипломирала 1998. године у класи проф. Милице Стевановић на Факултету ликовних уметности у Београду где је 2000. године завршила и пост-дипломске студије. Члан је

УЛУС-а. Добитница је награде из фонда Петра Лубарде за 1999. и 2000. годину. Активно излаже групно и самостално у земљи и иностранству.

Заједно са Алином Гадомски Тодоровић основала је међународну уметничку ликовну иницијативу “Ликовни сусрети”. Посвећена је очувању сећања на дела и личност знаменитог српског сликара, графичара и вајара Велизара Крстића (1947-2020) кроз додељивање награде за изузетно ликовно остварење која носи његово име, а која се свечано додељује у оквиру изложбе “Ликовни сусрети”. У име породице, мецена је студентске награде за графику “Велизар Крстић” коју додељује Универзитет у Нишу.

М. Јовишић

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

ЗАВРШИМО НАШУ СВЕТИЊУ

Храм Огњене Марије

Српска православна црквена општина Старчево са великим поштовањем обраћа се сваком Старчевцу појединачно, а посебно предузетницима. Како можемо да видимо да је храм Огњене Марије за веома кратак временски период саграђен и у њему је почело редовно служење. Ове године је озидан објекат за паљење и продају свећа, али није завршен и нису исплаћени радови. У току овог лета треба да се освешта храм уз доношење и полагање светих мошти у свети престо који је уз благослов нашег Митрополита Никанора постављен неколико дана пре Васкрса. Братски молимо све парохијане и све људе добре воље да одвоје новчана средства према својој могућности и уплате за довршетак радова и припрему за свечано освешћење нашег храма. Сваки ваш динар, без разлике који је износ, нама ће да значи да завршимо ово Богоугодно дело. Готовинске уплате код свештеника и у Храму, са назнаком за *градњу храма Огњене Марије*. Своје прилоге за градњу храма уплатите на жиро-рачун: 325-9500600037013-76 ОТП банка. Прималац: Српска православна црквена општина Старчево. Сврха уплате: за градњу храма Огњене Марије у Старчеву. Сваки дарадавац биће уписан у књигу приложника за градњу нашег светог храма. Нека вам за ваш прилог Господ многоструко врати у здрављу, напретку и сваком добру.

Протојереј Зоран Малетић

Старчево је на туристичкој мапи

Група корисника Геронтолошког центра у Вршцу крајем априла месеца дошла је у Старчево на целодневни излет. Лепо време је допринело да из нашег места понесу најлепше утиске. Најпре су обишли старчевачки музеј, па затим католичку цркву, након чега су се лаганом шетњом Тргом неолита упутили ка просторијама Удружења жена и пензионера који су их срдечно дочекали. Дружење је потрајало, уз освежење, чашицу разговора и слатке и слане домаће делиције, а потом су посетили галерију “Боем”, винарију “Јелисавета”, стару православну цркву, и на крају Ергелу “Мерац”. Утиске су могли да сумирају у пријатном амбијенту кафане “Ђерам” у коју су се упутили на крају посете нашем месту.

Средином маја старчевачки музеј су обишле две археолошкине пристигле право из Израела! Приређена им је детаљна презентација богате историје нашег места са акцентом на неолитску прошлост Старчева. Након Старчева, оне су планирале да обиђу и археолошка налазишта у Винчи и Лепенском виру.

Вршчани у посети старчевачком музеју

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
Starčevo

radmila.rrglass@gmail.com

063/89-10-368
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Старчевачки ШОРОМ

УРЕЂУЈЕ
Марко
Ивошевић

Старчевачким шором са Маријом Лексовић Тарлаћ (II)

У овом издању Старчевачког шора настављамо причу из претходног броја новина, из угла Марије Лексовић Тарлаћ, Старчевке, рођене 1953. године у једној старчевачкој породици

Овај пут Марија ће нам пренети сећања из 60-их и с почетка 70-их година прошлог века, који представљају неку врсту и прекретнице у промени животне свакодневице, али и почетак трансформације насеља из типичног банатског села у савремено предграђе.

“Из куће “на утрини” где сам живела по рођењу и где ми је живео деда, преселили смо се “у шор”, тј. у кућу у Улици Матије Гупца. Та улица се пре добијања тог назива, звала “црквена улица”. Кућа у шору је била тада број 29, а данас је то број 37, јер се у међувремену изградило и неколико кућа пре. Ту смо живели до 1974. године. Кућа је имала плац од десетак ари. Постојао је амбар, али га нисмо користили, осим за игру. То је наслеђена кућа од бабини родитеља. У кући у шору, бунар је, када смо се ту преселили, већ био затрпан. То знамо јер је двориште било патосано циглом, па је био један улегли део где је био бунар. Воду смо доносили из комшилука увек када нам треба, касније по пресељењу у нову кућу након 1974. смо бушили да имамо пумпу. У тој кући у шору дуго нисмо имали струје. Тек смо је касније увели, почетком 60-их година, међу последњима у улици. Ишли смо код комшије Руптака да слушамо “весело вече” на радију, а кућу смо осветљавали на лампу - петролејку.

Кућа је била “уз дуж” са три прозора. До улице су биле једна већа и једна мања соба. Право од улазних врата улазило се у предсобље које смо звали немачким називом “фореуз”, па се из њега улазило у кухињу и још једну мању собу према дворишту. У великој соби је била зидана фуруна. Под је био земљани, а кров је био покривен бибер црепом.

Окућница се делила на предње и задње двориште. Предње - “мала авлија” је била ограђена, а иза ње је била “велика авлија” у којој су били помоћни објекти - штале, кокошињци и други. Иза велике авлије је била башта која није имала ограду већ се могло слободно кретати. Зато су се кокошке пуштале само у тој великој авлији која је ограђена, ту су биле и кочине и обори. Моји су гајили свиње, а имали смо и пар оваца. Када идемо код комшије са којима се “челимо” (баште излазе једна на другу), то смо звали да “идемо преко дере”. Дера је израз за неки пролаз. Ту су постојали устаљени пролази куда се кретало до комшија.

Кућни послови су се до пре 50-ак година обављали знатно другачије. У мом сећању, али и према причи маме и баке, и лети и зими се често користио шпорет “смедеревац” за припрему хране. Имали смо и фуруну која је била зими за грејање и тада се ту припремала храна, али смо знали ту да спремамо храну некад и лети јер се она користила за печење. У фуруни су се пекле кобасице, свеже месо и хлеб, који се месио у такозваним “пекама”, а правио се понедељком, па буде за целу недељу, некад чак и у следећи понедељак још имамо претходни, па се прво он поједе.

Сећам се и када је баба секла хлеб, увек га по дну прво прекрсти са ножем, па тек онда сече. Понедељком је мама знала да направи и лепиње па када на врућу лепињу намажеш маст нема ништа лепше! Лепиња се јела одмах. Правили смо и лудајнице (пите бундеваре), од тога нема ништа слађе. Кување је тада било посебна вештина, која се преносила. Мама је знала да узме гушчије или кокошије перце, јер смо имали живину, и са њим провери да ли је температура у фуруни спремна за печење. Отворе се врата и гурне се перце и на основу тога како се перце истопа, знало се да ли је температура добра. Није било термостата никаквог. Ложила се тулузина везана у снопове. Тако у снопу се све гурне у ватру.

Једна од ствари која одликује прошла времена је и “свињокољ”. То је дан када се окупи доста комшија, пријатеља или рођака да ти помогну у клању и обради свињског меса. Гајиш три свиње, а једна на крају оде за вечеру тог истог дана када се посао заврши, као захвалност свима који су помогли. На тај рачун смо се често и шалили, али тако је било. Све месне прерађевине и комади меса су морали да се заврше или конзервирају истог дана јер није било замрзивача. Месо се обично чувало у кантама са машћу, а неки су држали месо и у металним канистерима у бунарима.

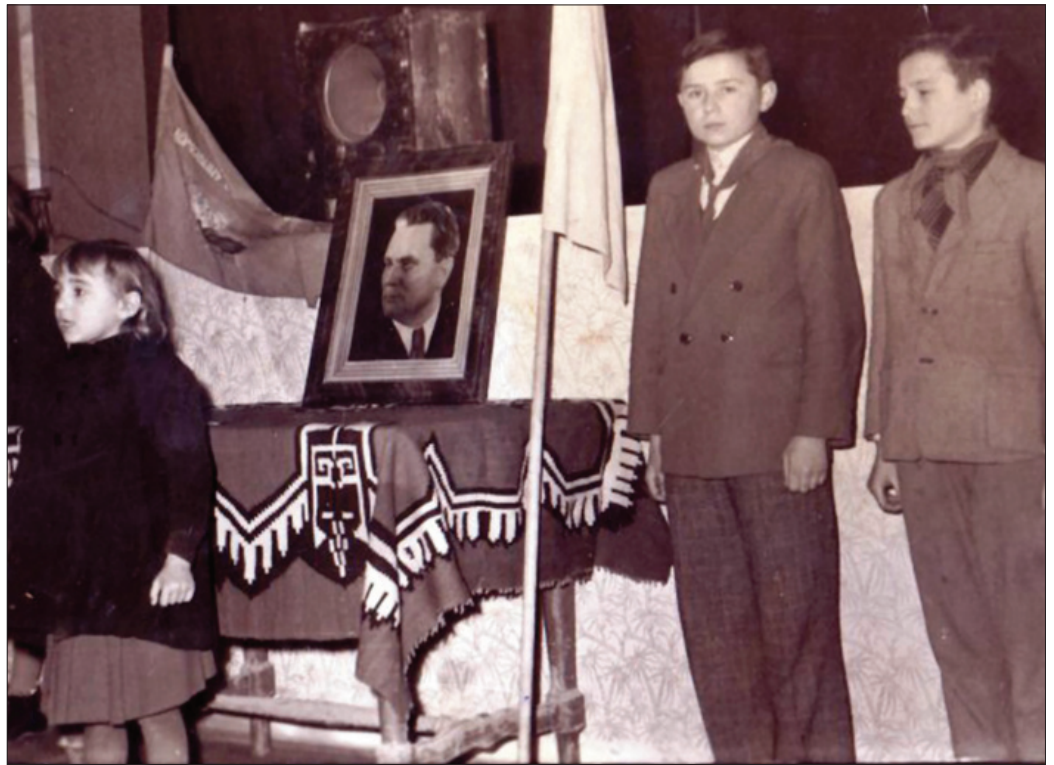
Те шездесете године памтим и по родбини из Америке. Деда је имао две рођене тетке које су тамо живе. Добијали смо повремено пакете од њих и ту је увек било неких ствари које овде нису постојале. Слали су нам најчешће гардеробу, али је било ту и других атракција. Интересантно је било да смо од гардеробе добијали углавном чисту синтетику. Сећам се

да је брат добио неки жути џемпер, па шкрипи када се цеди. Нисмо ми тада имали појам да то није добар материјал, него је нама то било ново и необично па је због тога изгледало као нешто значајно. Сећам се и да су, нама девојчицама, из фамилије послали прве праве барбике. То је било неке 1960. године. Мислим да смо биле прве у округу које су их имале. Сећам се да нам се нису допадале. Било је нас десетак девојчица у улици, које смо се играле, и све смо мислиле да су ружне. Имале су неку косу као од вунице налешћену на главу, која је у ствари била “ћелава”. Неке танке ноге, нама то није личило на неку лутку. Ми смо тада лутке углавном правили од младог кукуруза. Тулузина буде основа тела, па кроз то провучемо једну треску тако да направимо крст. Па на ту конструкцију ставимо шушку од кукуруза као хаљину или неку тканину, горе нацртамо на тулузини очи и уста, а од младог кукуруза са врха уземемо ону “свилу” па направимо косу. Крајем 50-их година сам добила и лутку фабрике “Бисерка”, тако се лутка и звала. Била је исцела од гуме и са њом смо волели да се играмо. У једном од пакета брат је добио пластичну фрулу, јер је волео да свира. Пластика је тада била појам, јер је код нас није ни било. Он се тиме дичио, јер су се овде увек правиле од дрвета. И за фруле тада нисмо знали да су дрвене у ствари квалитетније. Једноставно, пластика је била нов материјал па је за нас то било нешто непознато, а самим тим и велико у очима. Брату су послали и праве сличуге. Имале су и неки кључ да се затегну када се ставе на ноге. Е то је био прави поклон где су му сви завидели. Тада се зими баш много клизало. Клизало се по залеђеним барама у улицама, по Наделу, у каналима у риту,

свугде где се стигне, а било је пуно места. Сви су клизальке правили од неке летве и жице или од костију, а мој брат је имао сто праве па је био "баја". Послали су нам једном приликом и неку конзерву. Када се она мућкала осећали смо и чули да је унутра нека течност. Нисмо знали шта је. Тада нико није имао отварач за конзерве, јер се оне овде нису ни користиле. То су биле ране 60-те године. Она је деда однео конзерву у своју радионицу и пажљиво пробушио три рупе са неким ексером и чекићем. Источио је део течности, а оно у конзерви се налазио концентрат лимуна. На то се у ствари додавала вода и онда се правила лимунада. Када је родбина из Америке долазила код нас је такође била атракција. Јер су са собом увек носили нешто што је било занимљиво и ново. Рецимо, имали су тих 60-их чак и апарат за фотографисање у боји!

Своје детињство памтим по пуно игре. Пуно смо се играли као деца. Кад смо играли жмурке одемо тад чак у следећу улицу. Лети ако нема месечине, скоро ништа се не види. Тек по нека светлијка је била на раскрсници. Када сам била дете у тадашњој кафани у центру "Опатија" су се одржавале и представе. Мој отац је био у аматерском позоришту па се сећам да су играли Нушићеву представу "Покојник", па затим представу "Заједнички стан" по популарном филму, као и неке друге чувене представе. У кафани је постојала бина, па се сећам да су ту гостовали и неки певачи. Ту се одвијао друштвено-забавни живот, све док се није отворио Дом културе. Ја сам 1960-те године, у септембру, у сали Дома културе давала пионирску заклетву и то је био неки од првих догађаја.

У оквиру Дома културе била је и пекара и месара. То су била два локала на месту данашњег кафића "Чаплин". Нисам сигурна да ли су то биле државне пекара и месара. У њих се улазило на посебна дрвена двокрилна врата. То је сигурно постојало до 1964. године, а колико је пре основано, односно да ли је одмах по осни-

Пионирска заклетва 1960. године

вању Дома, то се не сећам. Мислим да је по отварању Дома одмах отворена самопослуга. Ту је био и део за текстил, а касније и намештај и белу технику, одакле су се углавном опремали Старчевици. Хлеб је престао да се меси и прави у кућним фурунама и почео масовно да се купује. Тада је чика Коста Веселиновић основао прву приватну пекару у Старчеву, на месту где је до скоро била пекара "Мујке". Отворена је почетком 1960-их и постојала је до 1980-их година. Векна је тада била од две киле.

Дом културе је брзо постао центар дешавања. Постојала је мала сала за играње, велика сала за биоскоп, представе и циркус. Горе на спрату (где је данас Креативни културни клуб) - био је клуб младих, то су већ 70-те године. Ја сам имала 20-ак година када сам ту била активно. Клуб је држао чика Меха Мемић. Он је био низак, црн човек, црне косе и волео је нас младе, као и његова жена, тетка Ружа. Била сам активна и у неком омладинском комитету, па смо свашта лепо радили. Преко недеље смо углавном ту проводили време. Било је сокова, кафе, зими смо кували и вино. Недељом су биле играње. Ишли смо неколико пута и на државни "слет". Иако је клуб има столове и

столице, то није била кафана. Више се ту дружило, долазило да се гледа ТВ, да се играју неке игре, да се прича. Сећам се, пошто сам често ишла и боравила ту, да ми је баба говорила "јао какво је то сад време, фуртом идеш горе". *Горе* је значило да се иде у центар, а *фуртом* је значило увек. Знала је и да каже "Некад се знало! Недељом пре подне у цркву, увече на игранку, а сад фуртом идеш горе, шта ту има да се толико иде"?

Ми, омладинци, окупљали смо се углавном око седам сати па смо до десет часова већ кући. Лети смо волели да се окупљамо и код оградe Дома културе на месту где ће касније нићи нова пошта. У парку смо се исто често окупљали па играмо зуце, "грађанина икс" - то је била нека игра са телевизијског квиза где се на основу питања погађа замишљено занимање. Играли смо и труле кобиле и још свашта.

Знали смо и да аутобусом одемо до кафане "Орач", која је била на крају Старчева према Панчеву. Аутобуси су 1970-их година већ ишли чешће. "Орач" је радио до поноћи. Па када тамо останемо до краја онда немамо превоз за назад, па се враћамо пешке. Кафану је држао чика Пера Вишњић и ту је, сећам се, радио неки Коле конобар.

Тада је било неко другачије време. Нико није радио па нисмо имали паре, али када год неко дође до пара није било проблем да свима плати. Постојале су тада и кафана "Опатија" и "Лолиница", али нисмо као омладинци хтели да идемо тамо где нам и родитељи излазе. Такође, те кафане су обично радиле до 10 сати увече осим када је празник: 1. мај, 9. мај, 25. мај, 29. новембар и слично. У "Опатији" су се продавале цигаре, па смо понекад због тога свраћали увече када друге радње и трафике не раде.

Почетак седамдесетих година памтимо и по отвореној посластичарници. Ту су се често окупљали млади, пили лимунаду, седели, грицкали семенке, некад јели сладолед. Отворила ју је породица која је дошла из Тетова (данас Северна Македонија). Ми смо то звали "код Малајца". Нади-мак "Малајац" сам им је дала, на основу серије где је Бата Паскаљевић глумио неког Малајца који је продавао семенке и кикирики. То је била шала коју су после сви прихватили. Ту је радио Алија Мусли - тата, Неад - његов старији син који је себе звао Ненад, Африм - млађи син и Насер - шегрт. Алија је имао жену - звао ју је Рада, а не знам да ли јој је то било право име".

Марко Ивошевић

у Ђерму

Весна Негован, наша суграђанка

Треба нам више дружења...

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја "Старчевачких новина" Весна Негован рођена је 17. марта 1962. године у Алексинцу, (с презименом Јовановић) од мајке Добрице и оца Драгомира, уз још четири године млађу сестру Снежану. Три године касније њена продица преселила се у Старчево, где је и завршила основну школу, након чега и средњу пољопривредну. У предузећу "Панчевачка пекара" била је запослена 22 године.

За Драгана Негована се удала са 19 година и с њим је на пут извела ћерке Дијану (37) и Тамару (43), од које има унук Јану (7) и Филипа (4).

Како је одрасла мала Весна?

- Иако су моји родитељи родом из општине Трговиште, додуше из различитих села, упознали су се у Алексинцу, преко моје тетке, где је отац радио у тамошњим рудницима. Када су се видели, за пар дана су почели да се забављају, а за два-три месеца су се и узели. Тако сам се родила у Алексинцу, али након седам година отац више није могао да издржи те огромне напоре које изискује рад у руднику. И када су га позвали његови земљаци,

који су већ живели у Старчеву, 1965. године доселили смо овде, тачније у Радничку улицу, где се потом родила моја сестра. У међувремену је тата почео да ради у "Луци Београд", а годину дана касније прелази у "Панчевачку пивару", где остаје до краја радног века. Нешто касније и мајку запошљава у тој фабрици, у којој је радила 20 година, што им је помогло да и школују сестру, да заврши факултет. Све у свему, тешко смо живели, као права радничка породица, јер су и отац и мајка имали скромна примања, иако оно основно никад није недостајало.

Радничка...

- Ми смо углавном у Радничкој улици били сви некако једнаког сталежа, што и само име улице говори. Било је много деце и баш смо били сложни. Већину слободног времена проводили смо на улици, играјући одбојку, клис, жмурке... И што је најбитније, нико никад није питао ко си, шта си, које си националности. Тада, наравно, није било мобилног, није било ни фиксног телефона, чак ни телевизора, која тада имала ретко која кућа. Знам да је у целој улици једини ТВ постојао код Бошковића и имао само један програм. И тако смо ишли код

Весна Негован

њих као у неки биоскоп. Ми, деца, поседамо на под, одрасли седну за сто, и умиремо од смеха гледајући Чкаљу и Мију или певамо уз неке народно-музичке програме.

Детињство...

- Било је то веома интересантно детињство, а и

друштво је било изузетно. Ипак, највише сам се дружила с мојом првом комшиницом Катарином Каналаш, која је нажалост прерано преминула. Поред ње, ту су биле и Вида и Биљана Добрић, па Светлана Крстић, Дренка Шајић, Ива Фајт, Снежана и Милан, Обрад и Славица Обрадовић, Слађа Тодорић... На улици смо се играли као мали, а проводили и неке младалачке дане. Што се мене тиче, била сам изузетно мирна и повучена. Ма, тешко је неко могао реч да извуче из мене. Ипак, било је, рецимо, и таквих ситуација када се скупи група и упадне у виноград код Турине иза католичког гробља. Тамо смо ишли, под знацима навода, да крадемо брескве или трешње, па нас је власник тог воћњака јурио и једва смо му утекли.

Родитељи...

- Били су благи, али нису ни имали разлога за неком строгом. Додуше, сестра је мало била, онако, инатљива, јер је увек сматрала да је у праву, па је понекад била и

ПАНЧЕВО ТО ЈЕ КАД СЕ ВРАТИШ, А У КАФАНУ "ЂЕРАМ" ТРЕБА ДА СВРАТИШ

- * СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- * ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- * ТАМБУРАШИ
- * РЕЗЕРВАЦИЈЕ 062 478 394

кафана
Ђерам
Старчево

кажњена. Мама је била тако скромна жена, што се каже, из народа и патријархално васпитана. Отац је био много другачији, човек испред свог времена и имао је разумевање за све. Био је веома толерантан и стабилан, спреман сваком да помогне, због чега је баш био цењен. Волео је веома да чита од разних књига до новина, па и ових "Старчевачких".

Школа...

- Основну сам похађала у Старчеву, а учитељица ми је била Милана Бачвански. Потом ми је до осмог разреда одељењски старешина био Немања Драгош. Након тога сам неким сплетом околности завршила у средњој пољопривредној школи на пољопривредно-машинском смеру. Међутим, тај посао никада нисам радила, нити сам имала амбиција да га радим.

Посао...

- Када сам се удала, остала сам код куће, гајила децу и била домаћица. Као што рекох, код мојих сам скромно живела, што се наставило и када сам се удала. Становали смо у старој кући у Улици Матије Гупца 36, али борили смо се да нешто створимо и оставимо деци. Када ми је покојна свекрва умрла 1997. године све се преломило, па сам се запослила у "Пекари". Тамо сам провела 22 године и то на разним радним местима - од кухиње преко хигијене до контроле. Било је свега и свачега - и лепог и тешког. Устајало се ноћу, пре три сата, да се стигне на посао, а када је дошао приватник радило се и по 12 сати. Е, онда сам оставила посао због личних разлога, као и да помогнем деци и чувам унуке. Иначе, супруг је радио у "Азотари" до њеног гашења и догурао до пословође у "Амонијаку 3", а пре пар година стекао је услов за скромну пензију.

Породица...

- У међувремену смо смо градили кућу, где и сада живимо. Било је ту и понешто стоке, кокица, свиња, пилића, а и супруг и ја волимо цвеће. Као што рекох, једно четири-пет година били смо интезивно преокупирани унуцима, јер смо их свакодневно чували, иако су живели Стрелишту, у стану од покојног свекра. Међутим,

како је ћерка радила у београдском вртићу, а зет код приватника, од обавеза нису имали времена и морали смо да им свакодневно "прискачемо". Ипак, сада су унуци већ одрасли, па их чувамо их само по потреби и кад дођу до нас.

Пензионерски дани...

- Сада, када смо већ старији и имамо више слободног времена, прикључили смо се локалним удружењима жена и пензионера. И могу рећи да нам је веома лепо, јер идемо на те излете, екскурзије, прославе рођендана и шта се већ организује. Издвојила бих одлазак у манастир Острог, што је упечатљиви доживљај, јер нисам никада била тамо. Нарочито је било узбудљиво ноћење под ведрим небом у октобру, али није било нешто хладно, а и добили смо и струњаче и силну ћебад. Били смо и у манастиру Тумане, али тамо ми је онако мало више модернизовано. Док с пензионерима обилазимо манастире и градове и са удружењем жена је веома лепо. Ту сам највише ангажована око мешања, прављења штрудли, колача, пецива... Поред тога, посећујемо околна места, излажемо и продајемо своје производе, а упознајемо и неке нове људе. И тако, освежавам мало и своју психу, јер сам године проводила у затвореном простору, па је било момената када данима нисам видела дневну светлост, што све оставља неке последице.

Старчево данас?

- Искрено речено, дуго сам у Старчеву и мени је некако све овде лепо. Стално се нешто ново дешава, срећује, гради. Много је урађено у последњих деценију-две... Али, требало би сви помало да поведемо рачуна да би све то што стварамо остало и за друге генерације: почев од бацања смећа којекуда, до одржавања простора испред својих кућа. С друге стране, много су се људи затворили управо у те куће и не учествују превише у друштвеном животу...

Тако љовори ова скромна, љошћена и љосвећена Сјтарчевка, а својим суђађанима љоручује:

- Да буду мало комуникативнији и да се мало више друже!

Јордан Филиповић

Савић у 7. кругу "Звезда Гранда"!

Данијел Савић

□ Шести круг такмичења "Звезде Гранда" многи Старчевци су пратили дубоко у ноћ у ишчекивању наступа нашег суграђанина Данијела Савића. Добро расположен и сигуран у себе Данијел је наступио у седмом кругу уз подршку менторке Светлане Цеце Ражнатовић и пријатеља у бекстејџу. Пресудни моменти гласања су били током Данијеловог маестралног извођења Кебине песме "Имао сам", друге по реду, за које је лично присутни Кеба у жирију дао све похвале. Гласови су се ређали један по један да би коначни исход био нерешен - по шест максималних гласова за нашег Данијела и колегиницу му из Вршца. Према правилима такмичења уследило је а капила натпевање после кога је жири истовремено гласао само за једног кандидата и резултат је опет био нерешен (3:3). Незвесност се наставила. Реч је дата Горану Шљивићу из "Гранд продукције" који је на крају прогласио на опште одушевљење да оба такмичара иду у седми круг. Финале је крајем јуна месеца, а победника ће одредити гласови публике.

М. Ј.

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

Prodavnice
mešovite
robe

POTREBNA RADNIČA!

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIČA "GAJBA"

Veliki izbor pića po povoljnim cenama

veleprodaja pića

Hladni napici

Info telefon: 060/56-55-579

Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
"Водовод и канализација" Панчево

Корисћимо
воду
рационално!

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ** квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане
- * **водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал**
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе**

Хвала вам што куйујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

* *пломба*

* *каменац*

* *заливање фисура*

* *парцијална протеза*

* *тотална протеза*

* *визил протеза*

* * *

Погребно предузеће

Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)

Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника, облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

trgovinska radnja

MAKI JEDAN

kod ambulante

***ROBA ŠIROKE POTROŠNJE**

***HLADNO OSVEŽENJE**

RADNO VREME 24h

КУЛТИватор

историја, култура и млади

уређује: Данибор Мерген

Историја

Дечији дом у Старчеву

У овом и идућем броју вашег омиљеног месечника доносимо у целини једну занимљиву репортажу насталу у нашем месту пре готово осамдесет година. У питању је новински чланак објављен у београдској „Борби“ 8. јуна 1947. године, а преноси атмосферу која је тада владала у овдашњем дечијем дому. Била је то установа која је након Другог светског рата у Старчеву збрињавала малишане из разних делова Југославије чији су родитељи страдали у Народноослободилачкој борби.

„Почетком фебруара 1945. дечији дом у Старчеву, код Панчева, примио је близу стотину предшколске деце ратне сирочади из Босне, Лике, Далмације, Војводине, Македоније. Кад човек улази у овакав дом пред очима му оживљују слике наше сирочади коју је сретао у рату којој су дубока човечност и љубав партизанских бораца, спасавали и под најтежим условима непријатељских офанзива живот и омогућивали васпитање. У склоништима и дечијим домовима на ослобођеној територији, па чак и у збеговима малишани су често учили

слова слажући каменчић до каменчића немајући оловака и папира. Данас деца смештена у дому у Старчеву станују у модерно уређеној згради. Кад смо у њу ушли дочекала нас је врева, а из шуме, одмах до дворишта Дома чула се радосна цика и поклиц. Управитељицу, економом, и васпитачицу нашли смо у трпезарији запослене око поделе ручка шареној групи деце која су поседала око свеже постављених столова са белим столњацима и светлоплавим тањирима. Из Панчева, Војловице, Старчева и Омољице дошло је 300 деце. Срба, Хрвата, малих колониста, Русина и Мађара, да посети своје другове у Дому, и сада су по групама ручали јер трпезарија није могла одједном да прими све госте.

- Је ли овде неко дете из Дома? - питали смо. За руку ме повела девојчица коју дотле нисмо ни приметили, могла је имати око три године, обучена само у светлоплаве панталонице и лепе беле сандале, румена, светле косе и очију.

- Ја сам из Дома, - рекла је са наивним поносом и поверљиво се припила уз нас. Сазнали смо да је веро-

ватно најмлађа у Дому и да су је прозвали Илонка. Нико не зна где ни када се родила, нађена је на цести кад се швапска војска повлачила из Новог Сада.

Илонка је одмах пристала да нам покаже Дом, и истовремено нас позвала у шуму на претставу коју они дају за госте. Најпре нас је одвела у собу са марионетским позориштем. На рубовима бине висиле су лутке, добродушне деде, пионери... - А ово је „вашиста“... - рекла је Илонка за неку грдобу са хакенкрајцом.

Онда нам је показала собу са играчкама и трудил се да све видимо: авионе, лутке, животиње, коцке за зидање, трицикле, коње, лопте... На ред је дошла мала дечија библиотека са лепим сликовницама, бојама, оловкама. Ове су собе мале, неподесне као забавиште за толики број деце. Сада се рад са децом одвија углавном у шуми која окружава дом, а за следећу зиму Главни извршни народни одбор предвидео је преуређење једне дворишне зграде у пространо забавиште.

Илонка нам је показала собу за шивење и ту се сетила нечега, па нас брзо одвела на горњи спрат у спаваонице, претрчала их свих

шест поклизујући се по сјајном паркету између два реда белих креветића са плавим прекривачима, на брзину показала свој и одвукла нас ка низу великих белих ормана у гардероби, отворила један и оставила нас да се дивимо: за девојчице беле плисираних сукњице, за дечаке панталоне и за све беле блузе са морнарским овратником и морнарском капом.

Са Илонком смо обишли купатило, она је пустила воду на тушеве, показала свој ручник под бројем 52, показала нам кухињу примерне чистоће и тамо смо сазнали да свако дете добија литар млека на дан, четири obroка, воће, бутер. Тада је закључила да можемо ићи у шуму.

- Тамо је позорница. Док смо пролазили преко дворишта Илонка се освртала и чинило се да није баш задовољна што не може да нам и ту нешто значајно покаже. За разлику од Дома, где све блешти од чистоће, на дворишту има великих хрпа сагњиле сламе и ђубрета. Уз леви руб дворишта саграђени су обори за свиње, али ни обори, ни двориште, ни свиње нису ни издалека у складу са лепотом Дома.”

(наставиће се)

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- Уна Теофиловић.

Како те зову?

- Уна.

Кад си рођена?

- 27. септембра 2011.

Како би себе описала у једној реченици?

- Дружељубива и увек насмејана.

Школа?

- Основна школа „Вук Стефановић Караџић”.

Шта радиш у слободно време?

- Илазим са друштвом и тренирам.

Коју музику слушаш?

- Домаћу.

Омиљена песма?

- „Клинка”, Џала Брат и

Буба Корели.

Омиљени певачи?

- Џала Брат и Буба

Корели.

Омиљена певачица?

- Цеца.

Најдражи стих?

- „Љубав је тако битна ствар, за срце битна ствар”.

Шта ти је важно у музици?

- Текст.

Шта те опушта?

- Тренинг.

Шта гледаш на телевизији?

- Филмове.

Шта не гледаш на телевизији?

- Ријалити програме.

Омиљена књига?

- „Робинзон Крусо” од

Данијела Дефоа.

Омиљени филм?

- „Horror Story”.

Омиљени глумац?

- Милош Биковић.

Омиљена глумица?

- Оља Левић.

Омиљени спорт?

- Одбојка.

За кога навијаш?

- За „Партизан”!

Где излазиш?

- У Старчеву и Панчеву.

Шта је за тебе љубав?

- Искреност и посвећеност.

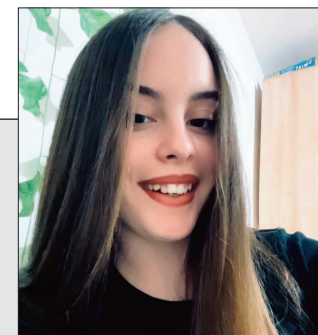
Шта си као мала желела да постанеш кад одрастеш?

- Докторка.

Чега се плашиш?

- Висине и мрака.

Шта ти смета код других?

- Дволичност.

Твоја врлина?

- Искреност.

Твоја мана?

- Тврдоглавост.

Најбољи другови?

- Данило и Лазар.

Најбоље другарице?

- Соња, Софија, Лара и Марија.

Шта би поручила младима у Старчеву?

- Никад не одустајте!

НАШИ У БЕЛОМ СВЕТУ: Љубомир Стефанов

Да подсетимо Старчевце о коме се ради...

- Моје име је Љубомир Стефанов. Одавно сам отишао из Старчева. Старије генерације ме се сећају, а млађи ће ме сада упознати.

Где сада живите?

- Живим у Мелбурну, у Аустралији. То је главни град аустралијске државе Викторије. У граду живи више од пет милиона становника и највећи је град по величини у Аустралији.

Мелбурн је велики индустријски и трговачки центар. Највећи аеродром Аустралије налази се у Мелбурну. У граду постоји седам универзитета. Већи део ауто-индустрије производи у Мелбурну укључујући Холден, Форд и Тојоту. Године 1956. у њему су одржане XVI Олимпијске игре.

Шта тамо радите и како сте се снашли?

- Дуги низ година сам радио као возач камиона, а сада сам пензионер. Повремено сам радио и у рудницима. Увек сам волео опасне ствари и изазове...

Има ли носталгије? Да ли сте долазили у Старчево и колико често?

- Тешко питање... Често заплачем за родним крајем. Док су ми родитељи били живи долазио сам чешће у Старчево. Након њихове смрти био сам само једном, 2004. године... Немам ни брата, ни сестру. Дошао сам тада на гробље, исплакао се и отишао назад. Чак ни у кућу у којој сам одрастао, од жалости нисам могао да уђем... Послао сам пуномоћ једном пријатељу који је касније продао кућу, а ја ни динара нисам узео.

Шта бисте поручили Старчевцима, онима који размишљају о одласку и онима који остају?

- Да сам знао шта значи туђина никада не бих отишао! Али, сада је касно... Деца су ми овде одрасла. Син се оженио, ћерка се удала, имамо петоро унучади и два праукука, а ја сам остарио... Недавно

Љубомир у младости

сам прославио рођендан и напунио 80 година. Остало ми је само да сањам о родном крају и да се сећам лепих успомена из младости.

П. Андрејић

ЕКО: Рециклирај!

Данијела Чоловић рециклира

□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције "Чеп за хендикеп". Једанаеста тура чепова је предата, а прикупљање нове, дванаесте, је у току! Акција се наставља и даље - у ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно, у рециклажно двориште нашег ЈКП-а "Старчевац" можете одложити и прикупљену пластичну амбалажу (ПЕТ боце). Рециклирајте!

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

□ На фотографији коју смо добили од Ивице Руптака приказана је старчевачка банатска ношња. Фотографија је настала је у Дому културе седамдесетих година прошлог века. На њој се налазе: Ката Томашић, Ката Матић, Ленка Хржина, Мара Хржина (Лајошева), Мара Радочај, Ката Иванковић (Штрокинова), Тома Месерт, Пера Гердић (Свитњак), Јосип Лексовић и (?) Куштрић. Иначе, фолклор се у Старчеву игра још од давне 1968. године када је основана секција при Дому културе. Богата традиција замрла је неко време по распаду Југославије, али се потом 2011. године оснива Културно-уметничко друштво "Неолит" које баштини стару славу старчевачког фолклора, коју и данас проноси с активним свим старосним групама играча. КУД редовно одржава вечери фолклора, а многобројна публика тада ужива.

П. А.

ИЗВИЋАШТВО

Одржано такмичење у Белој Цркви

Извиђачи из Старчева учествовали су на вишебоју одржаном у Белој Цркви од 16. до 18. маја. На овој активности учествовало је укупно 14 старчевачких скаута, млађих и старијих категорија, подељених у три екипе - две млађе и једну старију. Током три дана окупило се око 120 извиђача из различитих крајева Србије, од Ниша до Темерина, што је створило разноврсну и веселу атмосферу.

Такмичење је обухватило низ класичних извиђачких дисциплина. Међу њима су се нашли брзо подизање и спуштање шатора, оријентација у природи, слање порука помоћу сигналних заставица, морзове азбуке, паљење ватре, прва помоћ, картографско цртање скице простора и писање извештаја о пређеном делу пута.

Саме активности су биле подељене на дневне и ноћне. Дневне су се одвијале у кампу и оближњем парку, док су се ноћне реализовале кроз потрагу база на ширем простору око Беле Цркве односно у природи и у пољима. Ноћна потрага за базама захтевала је сналажење у простору у ноћним условима где су батеријска лампа и мапа главни ослонац. А учесници су могли да испробају и сва друга знања ноћне оријентације у реалним условима. Стазе такмичења водила је кроз различите делове Беле Цркве и околине - кроз насеља Црвена Црква и Гај, преко њива, кроз шуме, поред језера, па чак и трасом старе пруге. Сама локација

Скауту у Белој Цркви

такмичења изабрана је управо због разноликог терена, погодне за изазове и вежбе у природи, али и због препознатљиве извиђачке традиције коју Бела Црква негује већ годинама.

За многе чланове старчевачког одреда, нарочито оне млађе, ово је било прво озбиљније вишедневно извиђачко такмичење ван локалног терена. Иако по резултатима нису освојили пласман, важније од тога било је стечено искуство, заједнички рад у екипи, суочавање са задацима под притиском и боравак у природи. Поред самог такмичења, важно место заузимало је и дружење међу извиђачима из различитих градова. После званичних активности, учесници су имали слободно време за упознавање, размену искустава и игру. Све то заједно било је више него довољно да су се сви кући вратили богатији за једно ново искуство, са пуно утисака и нових пријатељстава. Такмичења попут овог подсећају на праве вредности извиђаштва, а то су између осталих: учење кроз рад, везу са природом, међусобно поштовање, уважавање и спремност да се помогне другима.

Након овог такмичења, старчевачки скауту већ планирају следеће

акције и излете, са жељом да још више младих укључе у своје редовне активности. Сезона такмичења је званично почела, а поред тога у плану су и одредски бивак, летњи табор у Црној Гори у сарадњи са изиђачима из Велике Плане, као и многе друге међународне смотре, тренинзи и слично.

Ускршње дружење

Традиционално, на ускршњи понедељак, већ дванаесту годину за редом, организовано је одредско ускршње дружење. И овога пута оно је подељено на две целине - потрагу за зеком и такмичење у куцању ускршњих јаја. У потрази за зеком пошло је пет екипа мешаног састава, како најмлађих тако и старијих чланова нашег одреда. Сама игра била је ревијалног карактера, са намером да подигне атмосферу пред одредску куцанијаду. За то време већи део старијих чланова је обављао неопходне припреме за такмичење, попут креирања система жреба односно укрштања противника и припреме папирића са именима за извлачење учесника из шешира. Након што су се екипе вратиле у одредско "гнездо", попуњавање жреба је могло да почне, а са сваким извученим именом узбуђење је расло и праћено бројним уз-

вицима. Па тако и ако се укршта полетарац, са неким одраслим извиђачима, у овом окршају то није било важно, јер је једино важно колико је тврда љуска од куваног јајета које су са собом понели. Многи су понели и већ "истранирана" побеничка јаја из својих кућа.

Правила су унапред позната - млађи удара, старији бира страну јајета. Тако је након последњег извученог папира окршај са тридесетак јаја могао да почне. У категорији кокошијих јаја након низа рунди прво место освојила је Бојана Јовановић, друго место припало је Марку Ивошевићу, док је треће место освојила Теодора Васић. У категорији "супер јаје" у којима се укрштају јаја од свакојаке друге живине попут патки, гуски, моркиња, кикиреца и препелица, најбољи су били: Роберт Ванчек који је освојио прво место, Вукашин Видић на другој позицији и Милица Васић на трећој.

Симболично и такође традиционално, победници у обе категорије су се фотографисали уз шаљиви избор награда, које сами бирају узимајући предмете из просторије или грлећи драге особе. Награде се не носе кући, јер то није сам циљ такмичења, већ је то вид шале пуних дванаест година.

М. Сјана-М. Ивошевић

Кроки вести

- Крајем јуна месеца планиран је одредски бивак као финална припрема за одредски табор и одредско такмичење које предстоје током средине лета.
- За летњи табор у Црној гори пријавило се већ око тридесетак извиђача, а табор се реализује у сарадњи са одредом извиђача из Велике Плане.

Старчевачке бразде

Актуелно:

Ойворен конкурс намењен пчеларима

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде - Управа за аграрна плаћања објавило је Правилник и Јавни позив за подношење захтева за остваривање права на подстицаје у сточарству по кошници пчела за 2025. годину (<http://www.minpolj.gov.rs>). Подношење захтева траје од 20. маја до 20. јуна 2025. године и врши се искључиво електронским путем преко платформе eАграр (<https://eagrar.gov.rs>).

Право на подстицаје у износу од 1.000 динара по кошници пчела могу да остваре правна лица, предузетници и физичка лица - носиоци комерцијалног породичног пољопривредног газдинства, који испуњавају следеће услове:

- да су уписани у Регистар пољопривредних газдинстава и да су у активном статусу;
- да су за текућу годину обновили регистрацију у Регистру;
- да су пријавили пчелиња друштва (кошнице) и број газдинства са животињама;
- да су извршили обележавање и регистрацију пчелињих друштава у Централној бази података;
- да су власници кошница или да је власник члан њиховог породичног газдинства;
- да су у законском року пријавили стање пчелињака и кошница овлашћеном обележивачу.

Подстицаји се одобравају за најмање 20, а највише 1.000 кошница по подносиоцу. Укупан износ расположивих средстава по овом јавном позиву износи 1.150.000.000 динара, а за газдинства која се налазе у подручјима са отежаним условима рада у пољопривреди у Јабланичком, Топличком и Пчињском округу подстицај се увећава за 10%.

Све информације у вези са Јавним позивом могу се добити на веб сајтовима: www.minpolj.gov.rs, www.uap.gov.rs и www.eagrar.gov.rs или телефоном: инфо-центар Министарства: 011/260-79-60, 011/260-79-61; контакт центар Управе: 011/30-20-100, 011/30-20-101, радним данима од 7.30 до 15.30 часова.

Воћарсјиво:

Бурно пролетње време са честим изменама сунца, облака, пљускова па местимично и града, највише погодује бујању траве и разних корова у воћњацима и виноградима. То практично значи појачане активности са кошењем и култивирањем, у зависности од начина узгоја воћа и лозе, а често се примењује и комбинација. Добро је знати да одржавана ледина задржава влагу у земљи, нарочито код песковитијих терена, што, с обзиром на све топлија и сувља лета, може бити од значаја. Такође, нестабилно време доприноси појави разних патогена што опет захтева сталну контролу и адекватну превентиву.

У сваком случају, воћари и виноградари су максимално запослени. Здрави и вредни били,

Божидар Димићрић

Друштво виноградара, воћара и десциллера

Пчеларсјиво:

Почетком маја код пчела долази до првог ројења. То је сасвим природна појава. Ројење омогућава ширење и даљи опстанак пчела. Код првог мајског ројења излази стара матица и од прилике половина пчела које желе да формирају нову колонију, односно заједницу и то је неки облик вегетативног размножавања. Пчелар може да спречи ројење ако на време види

и уради поједине ствари у заједници пчела. Може да поруши матичњаке у кошници или да сам направи ново друштво да подели кошницу на два или три друштва. Ројење је добро за пчеле и за пчеларе. Једина мана је у кошници која се оројила неће бити неких приноса меда за узимање. Понекад треба и прихранити те ројеве шећерним сирупом однос 1/1, шећер-вода. Пчелар може и вештачким путем изазвати ројење уколико је родна способност пчела ослабљена. За то постоје неколико поступака што зависи од знања пчелара. Пчелари, прегледајте своја друштва и видећете у каквом је стању ваша кошница.

Горан Сјанковић

Друштво пчелара "Сјарчево"

Пијачни барометар:

Бели лук.....30-50 комад	Бадем.....900-1100 дин/кг
Бундева.....150 дин/кг	Киви.....400-500 дин/кг
Црни лук.....110 дин/кг	Лешник.....1000-1500 дин/кг
Цвекла.....130 дин/кг	Крушке.....350-500 дин/кг
Краставац.....80-200 дин/кг	Малине.....500 корпица
Кромпир.....100-120 дин/кг	Мандарине.....280 дин/кг
Пасуљ.....400 дин/кг	Наранџе.....250 дин/кг
Парадајз.....150-300 дин/кг	Диња.....300-400 дин/кг
Шаргарепа.....100-150 дин/кг	Лубеница.....270-300 дин/кг
Банане.....170-240 дин/кг	
Грожђе.....800-1000 дин/кг	
Јабукe.....80-150 дин/кг	
Лимун.....250 дин/кг	
Орах.....700-1000 дин/кг	

□ Пијаца у Старчеву најчешће ради четвртком и недељом у преподневним сатима, али се продавци сезонске робе могу наћи и другим данима.

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИТЪ

ХВАЛА ВАМ

што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позови Зоохигијену: 352-148

ВУКОВАЦ *Страна ученика ОШ "Вук Ст. Караџић"*

РАДОВИ УЧЕНИКА

Међу својима

У својој кући, са својом дивном породицом која ме је одгајала, волим да проводим највише времена.

Свако вече проводимо у дневној соби гледајући филмове. Некада се и посвађамо око тога ко ће да бира филм и ко ће да направи кокице, али свакој свађи дође крај и заједно уживамо. У мојој кући се осећам најсигурније јер сам окружена људима у које имам највише поверења. Свакодневно им говорим своје тајне и нова искуства која сам доживела. Када ме нешто мучи они увек нађу начин да ми помогну и орасположе ме. Највише волим када дође зима јер ја са својом породицом тада проводим највише времена.

Седимо поред топле пећи, пијемо чај и једемо слатке колачиће које је моја мама направила по бакином рецепту. Обожавамо када заједно китимо кућу за Божић. Највише волим када китимо јелку уз божићне песме и заједно се радујемо и певамо. Када сам тужна један њихов загрљај ми је довољан да заборавам на то и орасположим се. Такође, имам и много добрих другара са којима се свакодневно дружим. Знам да ме никада не би издали, нико од њих. Искрено да признам, највише поверења имам у своју породицу јер су ми они ипак најбољи пријатељи.

Највише волим да проводим време са својом породицом и да се заједно дружимо и забављамо. Знам да ме понекад баш не разумеју најбоље, али свеједно, увек су ту и покушају да ми помогну.

Волим своју породицу највише на целом свету и све бих урадила за њих као и они за мене.

Соња Јуџа 7/1

Чудесно путовање

Било је то давно... Путовао сам са другарима летећим аутобусом до Италије. Лепо смо се најели и кад смо се вратили кући много смо се изненадили...

Моји другари и ја одлучили смо да идемо до Панчева аутобусом. Дошли смо до станице и сачекали да дође аутобус. Док смо чекали, видели смо нешто како лети. То је био летећи аутобус! Слетео је и ми смо ушли, али кад смо хтели да платимо није било никог. Аутобус је сам летео и није имао возача. Питао нас је где желимо да идемо и ми смо из шале рекли да желимо да идемо у Италију! Аутобус је само тако одједном кренуо да лети, а ми нисмо стигли да кажемо да се шалимо. Седимо и чекамо да видимо хоће ли нас стварно одвести у Италију, кад оно стварно, слетео је у сред Италије! Без размишљања смо отишли у најближу пицерију, јер смо били гладни, и наручили смо две *кайриџозе*. Најели смо се као никад у животу и онда смо мало обишли око места где смо слетели.

Уживали смо, сликали се, забављали и још много тога. Кад смо напокон све завршили, вратили смо се у аутобус и рекли му да нас врати тамо где смо били. Док је летео неко је просуо воду баш на најважнији део аутобуса и он се покварио и уместо да нас врати кући он нас одведе на острво у сред мора. Уплашили смо се и нисмо знали шта да радимо па сам онда ја узео и позвао такси који иде под водом. Дошао је, ми смо му платили и он нас је одвезао кући.

Уморни и сити, отишли кући да спавамо и памтимо овај дан заувек колико је био луд.

Ђорђе Геџин 5/2

... Најлепше је браћко доба ...

Наставници и писци на Старчевачким данима књиге

Било је лето када је моја млађа сестра одлучила да нас две одемо на једно чудесно путовање на острво са једнорозима. Мени се та идеја у почетку свидела, али сам се сетила да немамо како да одемо тамо.

Тада се моја сестра насмејала и рекла како бисмо саме могле да направимо ракету. Пристала сам, али сам мислила да нећемо успети. На крају је ракета била савршена и заиста је радила. Спаковале смо све што нам је било потребно. Ракета је била веома брза па нам није било потребно дуго да стигнемо до тог чудесног острва. Мислила сам да је немогуће да има једнорога, али сам се и сама уверила када смо дошле на острво које је било пуно једнорога. Били су предивни са великим роговима који су светлели. Тада је дошао главни једнорог који је имао крила. Мало смо се уплашиле, али када смо виделе да је безопасан, селе смо на њега и он нас је одвео у једну пећину. Пао је мрак, а како смо биле веома уморне одмах смо заспале. Када смо се пробудиле, помислиле смо како наши родитељи брину где смо па смо морале да уђемо у ракету и брзо се вратимо кући. Наша мама је била веома срећна што смо се вратиле, али је тата био веома љут.

Ово путовање је било чудесно и надам се да ћемо поново ићи на острво једнорога.

Уна Гаврилов 5/2

(Не)срећно детињство

Реч *детињство* некога асоцира на лепше успомене из живота, а некога на трауме које ће остати заувек у мислима.

Понекад, кад идем у шетњу, и кад пролазим улицом, чују се свађе родитеља, плач детета, а некад се може видети и насиље. Кад сам тужна, само почнем да размишљам како нека деца сваки дан доживљавају насиље, увреде, а онда се сетим да није свима баш лепо у животу. За мене, насиље не решава ништа јер то може само створити трауме. Код мене у улици постоји дечак који живи са родитељима који имају проблем са алкохолом и од малих ногу они су га злостављали. Он би сам ишао у продавнице, није имао другаре а родитељи га нису пуштали да иде на игралиште.

Детињство треба да буде што лепше, али за то морају родитељи да се побрину.

Маша Пејровић 6/1

Радове ученика ОШ "Вук Стефановић Караџић" можете погледати и на интернет страници "Старчевачких новина" на адреси

www.starcevo.org.rs

КК Старчево обрадовао најмлађе навијаче

Кошаркашки клуб Старчево још једном је показао да осим спортских успеха, посебну пажњу посвећује и својој заједници, а нарочито најмлађим навијачима. У знак захвалности за безрезервну подршку коју пружају са трибина, клуб је одлучио да обрадује своје најмлађе симпатизере мајицама са клубским мотивима.

Акција је организована током последње домаће утакмице, када су деца имала прилику да пре утакмице и у паузама између четвртина добију поклон-мајице. На мајицама су се налазили препознатљиви симболи клуба: име, боје клуба - плава, бела и црна, као и стилизовани спортски мотиви који симболизују заједништво и љубав према кошарци.

Одушевљење на лицима малишана било је највећа награда за труд организатора. Клуб је овом гестом желео да покаже да навијачи нису само пасивни посматрачи, већ део велике клубске породице. Управа клуба је истакла да је циљ ове акције подстицање љубави према спорту код деце, као и стварање још јаче везе између навијача и играча.

- Деца су наша будућност - и као спортисти, и као навијачи. Желимо да се увек осећају као део наше екипе. Ово је само мали знак пажње, а ми ћемо и убудуће радити на томе да им пружимо још више разлога за радост -

рекао је Предраг Перовић, председник старчевачког клуба.

Баскетбол клуб Старчево наставља да гради не само успешан тим на терену, већ и јаку заједницу ван терена. Ова акција само је једна у низу планираних активности које имају за циљ укључивање младих у спортски живот места и јачање осећаја припадности међу навијачима свих генерација.

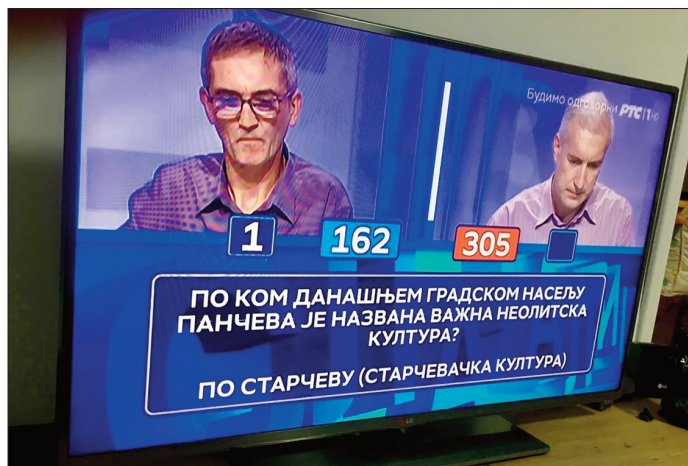
СН

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

ИСКРА СЕКУЛИЋ је рођена 2015. године у породици Вељка и Владиславе Секулић. Похађа трећи разред старчевачке основне школе и одлична је ученица. Омиљени предмет јој је српски језик због писаног изражавања, а највише воли да пише песме када је инспирисана. Искра похађа и први разред издвојеног одељења Музичке школе "Јован Бандур" у Старчеву, одсек клавир. Ужива у свирању овог инструмента, вредно вежба, али и учи ноте, тонове и све остало неопходно за часове солфеџа. Жеља јој је да заврши средњу музичку школу и да једног дана постане наставница клавира. Пре три године Искра је од другарица сазнала за Плесни студио "Лана" у ком може да тренира мажорет и то јој се учинило занимљиво. После првих тренинга видела је да се осим пуфни тренира и са штапом што ју је додатно заинтересовало да се посвети овом атрактивном спорту. Не крије да је у почетку било тешко савладати технике рада са штапом, али уз упоран труд и помоћ тренера Искра је савладала то и каже да сада може са штапом да изведе све што пожели. Ова одлучна девојчица власница је неколико златних медаља, две сребрне и једне бронзане са разних такмичења. До сада је путовала на такмичења у Босну и Херцеговину и у Хрватску, а учествовала је и на надметањима у нашој земљи, међу којима су и интрационална такмичења у Панчеву и Суботици која организује њен матични клуб "Лана". Посебно истиче да је лепо дружење са другарицама на путовањима. Искра свима препоручује бављење мажоретом јер је то леп спорт за девојчице са доста елемената гимнастике.

Телевизија

□ Све се сложило. Старчево је баш тамо где треба да буде. Познато и препознатљиво. Свима на радост.

М. Јовић

Борац наставио серију победа

У претходном периоду старчевачки лигаш одиграо је четири утакмице и забележио све четири победе.

Ево резултата претходна четири кола:

Банатски Карловац:

Пролетер - Борац 0:4

Старчево:

Борац - Напредак 2:0

Бела Црква:

БАК - Борац 0:3

Старчево:

Борац - Полет (Наково) 6:2

У 24. колу Борац је гостовао у Банатском Карловцу екипи Пролетера. Гостујућа екипа се на овом мечу представила у веома добром издању и била је надмоћнија свих 90 минута забележивши сигурну и очекивану победу.

На први погодак се чекало до 30. минута када је Урош Лукић из слободног ударца, искоса са десне стране, са неких 25 метара, савладао голмана Пролетера за вођство свог тима од 1:0. У првом полувремену Борац је створио још 3-4 повољне прилике за погодак, али промене резултата није било. У другом полувремену гостујућа екипа, у 60. минуту, постиже још један погодак, а стрелац је поново Лукић, за вођство од 2:0. Само девет минута касније Урош Лукић постиже свој трећи погодак на утакмици за сада већ високих 3:0 за госте. У 71. минуту и Милан Поповић се уписује у стрелце за коначних 4:0 за тим из Старчева.

У 25. колу Борац је на Општинском стадиону угос-

ТАБЕЛА

- Војвођанске лиге - Исток -
након 27. кола сезоне 2024/25.

1. Младост	27	21	3	3	72:28	+44	66
2. Бегеј	27	20	1	6	55:26	+29	61
3. Борац	27	17	4	6	63:22	+41	55
4. Јединство (БК)	27	13	6	8	71:36	+35	45
5. Будућност	27	13	5	9	56:45	+11	44
6. Долово	27	12	6	9	56:43	+13	42
7. Црвена звезда	27	13	3	11	62:53	+9	42
8. Полет (Идвор)	27	13	3	11	54:48	+6	42
9. Козара	27	12	5	10	40:33	+7	41
10. Слобода	27	10	10	7	39:36	+3	40
11. Јединство (Вл.)	27	12	3	12	54:45	+9	39
12. Полет (Наково)	27	11	2	14	49:64	-15	35
13. Напредак	27	8	3	16	32:55	-29	27
14. БАК	27	3	6	18	29:73	-44	12
15. Русанда	27	4	2	21	20:91	-71	14
16. ОФК Пролетер	27	2	2	23	28:82	-54	7

Рагби: Старчевци у Зеници

Поносно, са заставом

Петлић и пионири пласирали су се на фајнал-фор, на завршне турнире, пошто су у групној фази својих такмичења завршили међу прва четири. Завршни турнири у обе селекције одиграће се крајем маја месеца. Први тим Рагби клуба Борац заузео је треће место у Б групи првенства наше земље.

Половином месеца петлићи, пионири и кадети учествовали су на међународном турниру у Зеници (БиХ) који је окупио екипе из Босне и Херцеговине, Азербејџана, Италије, Хрватске, Црне Горе, Словеније и Србије. Овај фестивал рагбија свечано је отворен несвакидашњим сусретом рагби-мама против деце, у којем су маме показале борбени дух и заузеле сјајно друго место. Међу њима је била и једна од наших храбрих мама, чиме је Борац имао представника и на овом симболичном мечу.

Такмичења су се наставила уз одличне резултате наших младих играча: наши најмлађи, у категорији У-10, освојили су друго место, екипа у категорији У-12 освојила је треће, док су кадети дан касније заузели солидно четврто место у веома јакој конкуренцији.

- Поносни смо на наше играче и играчице који су достојно представљали клуб, град и земљу, али и на дивну атмосферу, дружење и искуство које носимо са овог међународног фестивала рагбија - каже за СН Радивој Ђосић из Рагби клуба Борац.

тио екипу Напретка из Честерега. На овој утакмици домаћа екипа је све завршила у првом полувремену када је голом Уроша Лукића у 17. минуту најпре дошла до предности од 1:0, а потом и поготком Лазара Митровића у 29. минуту и вођства од два гола разлике. У другом полувремену Старчевци су "одрађивали посао" на терену и пропустили још неколико прилика за погодак, али се резултат до краја сусрета није мењао.

У 26. колу Старчевци су кренули пут Беле Цркве на мегдан екипи БАК-а. И на овој утакмици гостујућа екипа се представила у добром издању и забележила сигурну победу. Већ у 17. минуту Борац стиже до предности, а стрелац је Милан Поповић. У 37. минуту исти играч постиже свој други погодак и Борац води са 2:0. Играла је гостујућа екипа у истом ритму и пропустила још неколико прилика, а коначан резултат ове утакмице поставио је Лазар Митровић у 90.

минуту за убедљивих 3:0.

У 27. колу Борац је на свом терену угостио екипу Полета из Накова. Виђена је права голеада на овој утакмици, а серију голова је отворио Лазар Митровић у 29. минуту за вођство домаћих од 1:0. У 41. минуту Борац пови-сује на 2:0, а поново је стрелац Митровић. У 45. минуту у листу стрелаца се уписује и Милан Поповић за вођство од 3:0. На стрту другог полувремена Полет стиже до погодка, а играо се 48. минут и смањује на 3:1. У 50. минуту Сергеј Мађаров постиже евро-гол за вођство домаће екипе од 4:1., а у 73. минуту гости из Накова постижу још један погодак и смањују на 4:2. У 79. минуту у листу стрелаца се уписује и Урош Лукић за вођство од 5:2, а у 82. минуту домаћа екипа постиже још један погодак за коначних 6:2, а стрелац је Драган Алавања.

До краја првенства је преостало да се одигра још три кола.

Петар Орешковић

□ Распоред последње три утакмице:

24.05. у 17 часова, Српска Црња: Будућност - Борац;
31.05. у 17 часова, Банатско Карађорђево: Јединство - Борац;
07.06. у 17 часова, Старчево: Борац - Долово.

Реч-две о... Слободан Ђорђевић Лола, голубар

Слободан Ђорђевић Лола

“823 Голуб“ *Старчево*

“Доселио сам се у Старчево 1955. године. Купио сам кућу са једним великим амбаром за кукуруз и жито. А на крову амбара и у голубарницама било је много голубова, тако да сам их хватао, остављао и чувао. То су били обични *дивљаци*, домаћи кућни голубови. И то је био мој први контакт са голубовима и мој почетак голубарења. Дивио сам им се. Имају сложено перије, лепе главе. Касније сам куповао и набављао летаче јер у то време сва деца су голубарила, није било детета да не *држи голу-бове*.

Другарство је тада владало и голубови су се размењивали, трампили, хватали. Када сам 1969. године отишао у војску голубове сам оставио млађем брату. А 1975. сам се оженио и одлазио сам код рођака у Панчево који је био голубар и он ми је поклањао голубове. То је било 1976. године и од тада нисам се раздвајао од голубова.

У прво друштво сам се учланио 1980. године и то у Панчеву у “112“ друштво голубара. Имао сам тада једну утакмицу коју ми је судио Јово Нептун који је у то време и још дуго годинама био јако познат

голубар и велики човек. Али, тога дана се време покварило тако да није било резултата. Затим прелазим у “28“ друштво у Војловици. Ту сам сарађивао са Матом Нералићем, па због путовања одлучујемо да оснујемо голубарско друштво у Старчеву, под бројем 461 и то 1993. године, у чему сам учествовао и помагао.

По оснивању “461“ друштва био сам у краћем периоду и председник, али сам одустао од те функције. У том друштву сам направио сениорски резултат од 8 часова и 14 минута, у друштвеном такмичењу и други резултат од 11 часова и 50 минута, исто са сениорима 2022. године. Током тих година ишао сам по савезним такмичењима и упознао сам многе голубаре широм Србије од којих сам стекао велико искуство и знање које сада преносим на своје голубове.

Због посла сам 1985. године отишао у Либију. У тамошњем кампу видео сам мали кавез са нашим голубовима, српским високолетачима. Код тог кавеза сам упознао пријатеља и голубара Мићу Јовића који је био члан Првог београдског друштва, тако да сам по повратку у Србију, наставили са-

радњу и дружење. Мића ми је поклонио старе београдске голубове која сам чувао јер је међу њима било голубова и познатих голубара, као што је Коста Васиљевић и још неки Земунци...

Те голубове сам лежао и њихове младе “терао“, оне који су се показали. Враћао сам се њима тако да сам стално био на почетку, све док ми је једног дана све дојадило и прелазим на *чавине*, то су били добри голубови, солидни летачи, имали су лет за душу, леп силазак да сам уживао. Али, био сам лош тренер, нисам пратио временску прогнозу, нити сам их хранио како треба па се са њима нисам прославио, нити доказао њихов квалитет... На моју срећу, 2012. године ухватио сам голуба од покојног Огњена Матијевића и када сам отишао да му га вратим рекао

ми је да га чувам и да је добар, да њему не треба, јер је изгледа осетио свој крај. Па сам тог голуба парео са његовим голубом исправио своје матично јато које данас имам и који су се доказали као извршни летачи, тако да сада им посвећујем више пажње, пратим временску прогнозу и храним их са квалитетном храном јер су заслужили.

Морам да кажем да сам од 2013. године отишао у пензију тако да од тада почињем да голубарим на савремен начин. Нема убацивања других птица, мора оштра селекција, везивање и све што прати савремено голубарство.

Желим успешну сезону голубарима Србије, као и старчевачким голубарима и - *ведро небо!* “

Ћирибележио

Зоран Пејров - Нале

ШАХ

Старчевци на врху табеле

□ Шахисти Борца ове сезоне наступају у Јужнобанатској А лиги која окупља клубове из овог региона. Након три одиграна кола Борац заузима прво место на табели са максималним учинком од девет освојених бодова. Старчевци су најпре на свом терену, у “Кафаници Терза“, савладали комшије из Омољице, тим Кефало, са 3,5:2,5. Потом је у гостима, у Пландишту, савладан истоимени тим с 3,5:2,5, да би у трећем колу у Старчеву “пао“ и новоселански Бора Ивков с резултатом 4:2. Амбиције старчевачких шахиста су такве да ове сезоне ваља очекивати борбу за врх табеле и пласман у виши ранг.